

Sygn. akt: I C 68/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Łucja Oleksy-Miszczuk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Zych

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa A. S. (1)

przeciwko (...). w W.

o zapłatę

1. oddala powództwo,
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3617,00 (trzy tysiące siedemnaście) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,
3. nakazuje pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 283,90 (dwieście osiemdziesiąt trzy i 90/00) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Łucja Oleksy-Miszczuk

Sygn. akt I C 68/15

UZASADNIENIE

Powódka A. S. (1) wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) w W. kwoty 166.770,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 stycznia 2015 roku oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż domaga się odszkodowania za zalanie budynku mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...), w wyniku którego doszło do uszkodzenia sprzętu elektronicznego oraz w/w nieruchomości. Podniosła, iż żądana kwota stanowi różnicę pomiędzy wyceną szkody dokonanej i wypłaconej przez pozwanego, a wartością szkody wynikającą z prywatnego kosztorysu rzeczoznawcy wykonanego na zlecenie powódki. W ocenie powódki wycena zlecona przez pozwanego została dokonana w sposób nieprawidłowy, odbiegający od rzeczywistych kosztów naprawy budynku mieszkalnego i wartości szkody, a wypłacona kwota nie pokrywa rzeczywiście poniesionych przez nią szkód.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż łącznie z tytułu szkody przyznał i wypłacił powódce kwotę 94,588,27zł. Podniósł, iż proces likwidacji szkody prowadzony był w oparciu i postanowienia Ogólnych warunków ubezpieczenia, które stanowią integralną część polisy.

W toku postępowania likwidacyjnego ustalono, że przedmiotem szkody są stałe elementy budynku i ruchomości, które zostały uszkodzone w wyniku zalania i za które wypłacono powódce kwotę 89.968,67zł. Podstawą do wyliczenia w/w odszkodowania był kosztorys wykonany na zlecenie pozwanego oparciu o zakres uszkodzeń i obmiary z protokołu oględzin, stanowiący weryfikację przedłożonego przez powódkę kosztorysu. Nadto w oparciu o sporządzoną przez podmiot zewnętrzny opinię przyznano powódce odszkodowanie w kwocie 4.619,60zł na naprawę uszkodzonego mienia ruchomego. Pozwany podkreślił, iż brak jest podstaw dla twierdzenia powódki, że wycena szkody została wykonana w sposób nieprawidłowy i odbiegający od rzeczywistych kosztów naprawy budynku mieszkalnego i wartości szkody. Pozwany zakwestionował opinię prywatną sporządzoną na zlecenie powódki jako nie mającą waloru obiektywności. Podał, iż po zapoznaniu się z kalkulacją kosztorysową powódki, a także biorąc pod uwagę ustalenia dokonane podczas oględzin dokonana została weryfikacja w/w kalkulacji, gdzie rzeczoznawca pozwanego wskazał na wyliczanie nakładów nienależnych, nakładów zawyżonych oraz na istnienie nieścisłości w wykazywanych ustaleniach.

Na rozprawie w dniu 3 września 2015r. pełnomocnik powódki sprecyzował podstawę faktyczną żądania wskazując, że przedmiotem sporu są szkody w budynku i ruchomościach objętych kosztorysem prywatnym dołączonym przez stronę powodową do pozwu (oświadczenie pełnomocnika k. 121).

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka A. S. (1) i jej mąż D. S. zawarli z pozwanym (...) SA w W. w dniu 1 września 2014 roku umowę ubezpieczenia (...) objętą polisą nr (...). W ramach umowy ubezpieczyli budynek mieszkalny położony w S. przy ul. (...), stanowiący własność powódki. Okres ubezpieczenia został w umowie określony od dnia 2 września 2014 roku do dnia 1 września 2015 roku (polisa ubezpieczenia k.7-8akt). Zasady wypłaty odszkodowania określono w ogólnych warunkach ubezpieczenia, które stanowiły integralną część zawartej przez strony umowy. Zgodnie z § 7 ust. 2 pkt 2 ogólnych warunków ubezpieczenia, za uszkodzenia budynku (lokalu) i stałych elementów wykończeniowych powstałych w wyniku zdarzenia ubezpieczeniowego ubezpieczyciel zapłaci odszkodowanie na podstawie : a) kosztorysu opracowanego zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów naprawy stosowanymi w budownictwie-przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji i materiałów: przez zasadę kalkulacji kosztów naprawy stosowanych w budownictwie rozumie się "środowiskowe metody kosztorysowania robót budowlanych wydane przez (...) lub inne wyspecjalizowane jednostki w zakresie budownictwa, b) rachunków potwierdzających poniesione koszty wraz z wykazem wykonanych robót (ogólne warunki umowy k.62-75akt).

Budynek mieszkalny objęty umową składa się z dwóch kondygnacji: parteru i piętra. Parter składa się z kotłowni, biura, łazienki, komórki, wiatrołapu, salonu i kuchni. Na piętrze domu znajdują się pokój syna powódki, łazienka, pokój dziecięcy, garderoba, sypialnia, korytarz. Nieruchomość jest własnością powódki (odpis księgi wieczystej k. 104). Małżonkowie S. mają rozdzielną majątkową (odpis umowy k. 106). Ruchomości objęte spornym kosztorysem stanowiły własność powódki (zeznania powódki k. 140).

W dniu 21 września 2014r. na skutek rozszczelnienia instalacji wodnej w budynku doszło do jego zalania. Przyczyną powstania szkody była najprawdopodobniej awaria wężyka w zabudowie szafki łazienkowej. W czasie zdarzenia powódka przebywała poza domem, została telefonicznie poinformowana przez sąsiadkę, że z balkonu jej domu wylewa się woda. Po przybyciu do domu zastała zalany parter i piętro domu. W protokole szkody z dnia 29 września 2014 roku wskazano, iż wskutek zdarzenia powstały następujące szkody na parterze domu: widoczne pęknięcia w kuchni na suficie w miejscach łączenia płyt, rdzawe zacieki, łuszcząca się faktura na powierzchni 1 m², drzwi do komórki łącznie z ościeżnicą wyraźnie napęczniały, stół kuchenny (na który woda kapiała z sufitu) napęczniały, w salonie parkiet wypaczony na całej powierzchni, na suficie z płyt G-K w miejscu łączenia płyt widoczne pęknięcia, odpadające fragmenty farby i gipsu na powierzchni około 5 m², rdzawe zacieki, ościeżnice do kotłowni i do łazienki napęczniały, na malowanych ścianach w nieregularnych miejscach liczne pęcherze, widoczne liczne spękania w zabudowie schodów, widoczne rdzawe zacieki na ścianach i suficie wiatrołapu na łącznej powierzchni około 1,2m², opory podczas otwierania drewnianych drzwi tarasowych z salonu. Na piętrze domu wskutek zalania stwierdzono: w łazience zalaniu uległa szafka łazienkowa, napęczniała ościeżnica drzwiowa wraz z drzwiami, malowana część ściany

o powierzchni około 5,2m² napęczniała od spodu na powierzchni 0,6 m², w pokoju syna powódki zalana podłoga, widoczne napęcznienia i pęcherze na ścianie od korytarza, napęczniałe drzwi i ościeżnica, w pokoju dziecięcym zalana podłoga, w sypialni drzwi wejściowe i ościeżnica silnie napęczniałe, zalana podłoga, szafki i półki od spodu napęczniałe. W korytarzu wskutek zalania wypaczył się parkiet na całej powierzchni, ściany wokół korytarza zalane. Protokół szkody został podpisany przez powódkę w dniu 29 września 2014 roku bez zastrzeżeń (protokół szkody z dnia 29.09.2014r. k.17-18akt, zeznania powódki k. 140akt i zapis na dysku w systemie audio-video k. 143akt, zeznania świadka A. S. (2) k. 98-99akt).

W dniu 23 września 2014 roku powódka zgłosiła szkodę u ubezpieczyciela. Pismem z dnia 23 września 2014 roku pozwany potwierdził przyjęcie szkody i zwrócił się do powódki o dostarczenie dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. Dnia 24 listopada 2014 roku powódka zgłosiła pozwanemu uzupełnienie zgłoszonej szkody z uwagi na stwierdzenie dodatkowych uszkodzeń sprzętu elektronicznego oraz uszkodzenia instalacji elektrycznej (zgłoszenie szkody z dnia 23.09.2014r.k. 9-12, zgłoszenie szkody z dnia 24.11.2014r. k. 13-16, akta szkody-zapis elektroniczny k. 78akt).

Łączną wysokość szkody powódka oszacowała na kwotę 256.739,03zł w oparciu o prywatny kosztorys rzeczoznawcy z dnia 23 listopada 2014 roku (k. 27-33akt). Powyższa kwota nie została udokumentowana fakturami lub rachunkami.

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wielokrotnie wzywał powódkę do dostarczenia dokumentacji (faktur, rachunków) niezbędnej do zakończenia postępowania likwidacyjnego. Decyzją z dnia 19 grudnia 2014 roku pozwany przyznał powódce odszkodowanie w wysokości 89.968,67zł. Podstawą do wyliczenia odszkodowania był kosztorys inwestorski sporządzony na zlecenie pozwanego w oparciu o zakres uszkodzeń i obmiary z protokołu oględzin, stanowiący weryfikację przedłożonego przez powódkę kosztorysu. Następnie decyzją z dnia 27 stycznia 2015 roku przyznał powódce dodatkowo tytułem odszkodowania za uszkodzenie sprzętu ruchomości (sprzętu elektronicznego) kwotę 4.619,60zł. Pozwany wypłacił powódce łącznie 94.588 zł. (decyzja z 19.12.2014r. k. 23-25, akta szkody-zapis elektroniczny k. 78akt)

Powódka pismem dnia 20 stycznia 2015 roku wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 166.770,36zł tytułem uzupełniającej części odszkodowania (wezwanie do zapłaty z 20.01.2015r. k.34)

Strona pozwana pismem z dnia 10 lutego 2015 roku odmówiła wypłaty w/w kwoty (pismo z 10.02.2015r. k.36-37akt)

Wysokość szkody jakiej doznała powódka wskutek zalania domu w dniu 21 września 2014 roku wyliczona w oparciu o zasady określone w łączącej strony umowie ubezpieczenia, w zakresie uszkodzeń objętych spornym kosztorysem wynosi 67.622,14zł (opinia pisemna biegłego z zakresu budownictwa i rozliczeń kosztorysowych A. K. k. 150-186akt, opinia uzupełniająca k. 215-222, ustne wyjaśnienia biegłego k. 253-254 i zapis z dysku w systemie audio-video k. 256akt).

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody. Wysokość szkody jakiej doznała powódka wskutek zalania nieruchomości ustalono na podstawie opinii biegłego sądowego, którą Sąd przyjął bez zastrzeżeń. Na zlecenie Sądu biegły sądowy z zakresu budownictwa i rozliczeń kosztorysowych A. K. dokonał szczegółowej weryfikacji prywatnego kosztorysu z dnia 23 listopada 2014 roku w porównaniu z protokołem szkody z dnia 29 września 2014 roku i przy uwzględnieniu treści łączącej strony umowy. Opinia jest spójna, zrozumiała i weryfikowalna z uwagi na jasność zawartych w niej treści. Nie istniały też wątpliwości co do wiedzy, fachowości lub bezstronności biegłego. Biegły w pisemnej opinii uzupełniającej, a także w ustnych wyjaśnieniach do opinii odniósł się do zarzutów strony powodowej. Przy ustalaniu wysokości szkody Sąd nie wziął pod uwagę kosztorysu prywatnego przedstawionego przez stronę powodową. Biegły zakwestionował wskazaną w kosztorysie prywatnym wartość poszczególnych przedmiotów, jako nieudokumentowaną fakturami lub rachunkami i niezgodną z cenami rynkowymi. Dotyczy to między innymi mebli, których wartość w kosztorysie wynosi 79.000zł, drzwi i ościeżnic określonych na kwotę 48.000zł, czy lustra za 7200zł. Zauważyć należy, iż biegły w zawiadomieniu o wizji lokalnej zwrócił się do strony powodowej o dołączenie faktur lub rachunków obrazujących wartość materiałów uwzględnionych w spornym kosztorysie na kwotę ok.172.000zł

(zawiadomienie k. 146akt). Powódka nie przedstawiła dokumentacji potwierdzającej w jakikolwiek sposób kwoty uwzględnione w kosztorysie. Nadto zakres szkód podanych w kosztorysie w kilku przypadkach odbiegał od protokołu szkody z dnia 29 września 2014 roku, który został podpisany przez powódkę bez zastrzeżeń. Na tę okoliczność zwrócił uwagę również świadek A. S. (2). Świadek zeznał, iż na zlecenie pozwanego sporządził kosztorys dokonując przy tym weryfikacji kalkulacji kosztorysowej przedłożonej przez powódkę. Zeznania te Sąd wziął pod uwagę przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy, gdyż były spójne z pozostałym materiałem zgromadzonym sprawie, w szczególności z opinią biegłego sądowego.

Zeznania świadka T. G. nie zawierały żadnych informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem z uwagi na upływ czasu świadek nie pamiętał okoliczności zdarzenia.

Sąd oddalił wnioski o dopuszczenie dowodów z wiadomości mailowych – zgłoszenia dalszej szkody, dokumentacji fotograficznej oraz pisma pozwanego z dnia 21 września 2014 roku, ponieważ okoliczność na jaką w/w dowody miały być dopuszczone nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, bowiem szkoda, której miały one dotyczyć nie była objęta żądaniem pozwu.

Sąd zważył, co następuje:

W ustalonym stanie faktycznym powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 805§ 1 k.c. stanowi, że przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W przypadku ubezpieczeń majątkowych świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.).

Pozwany co do zasady nie kwestionował swojej odpowiedzialności. Sporna pomiędzy stronami była jedynie wysokość szkody, powódka stała bowiem na stanowisku, iż pozwany dokonał wyceny nieprawidłowo, zaniżając w ten sposób należne jej odszkodowanie. Jak już wyżej wskazano, zasady obliczania odszkodowania opisane zostały w ogólnych warunkach ubezpieczenia Bezpieczny dom plus (§ 7 ogólnych warunków ubezpieczenia). Zgodnie z tymi postanowieniami za uszkodzenia budynku (lokalu) i stałych elementów wykończeniowych powstałych w wyniku zdarzenia ubezpieczeniowego ubezpieczyciel zapłaci odszkodowanie na podstawie kosztorysu opracowanego zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów naprawy stosowanymi w budownictwie-przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji i materiałów i rachunków potwierdzających poniesione koszty wraz z wykazem wykonanych robót.

Zgodnie z regułami przewidzianymi w art. 6 k.c. oraz art. 3 i 232 k.p.c. obowiązek wykazania, że pozwany dokonał oceny szkody lub określił wysokość szkody w sposób nienależyty ciążył na powódce. Okoliczności tych powódka jednak nie zdołała wykazać. Jak wynika z opinii biegłego sądowego kosztorys przedstawiony przez powódkę opierał się w dużej części na założeniach dowolnie przyjętych przez kosztorysanta tj. nie znajdujących potwierdzenia w protokole szkody i nieudokumentowanych co do wysokości poniesionych wydatków i kosztów. Sąd podziela wnioski biegłego, iż w odniesieniu do niektórych przedmiotów (meble, lustro, drzwi z ościeżnicami) w kosztorysie prywatnym przyjęto bardzo wysokie ceny znacznie odbiegające od cen rynkowych. Oczywiście jest, iż na rynku mogą występować towary w cenach ponadprzeciętnych z uwagi na ich szczególne walory, niemniej okoliczność ta musi zostać udowodniona. Strona powodowa nie udowodniła w żaden sposób aby wysokość szkody przewyższała przyznane przez pozwanego odszkodowanie, co skutkowało oddaleniem powództwa.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. zasądzając od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3617zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Jednocześnie na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 283,90 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (wydatków, które przekroczyły uiszczoną przez powódkę zaliczkę).

SSO Łucja Oleksy-Miszczuk